

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1918.

Treść: (M 91— 94.) 91. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 16. listopada 1917, w sprawie ustanowienia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego. — 92. Obwieszczenie, w sprawie ustanowienia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego. — 93. Obwieszczenie, w sprawie ustanowienia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego. — 94. Rozporządzenie o licytacji przedmiotów zapotrzebowania.

91.

Rozporządzenie Ministra opieki społecznej z dnia 9. marca 1918.

którem zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 16. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 448, w sprawie ustanowienia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, Minister opieki społecznej rozporządza w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i z Ministerstwem wojny, co następuje:

Artykuł I.

§ 1. ustęp drugi rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 448, w sprawie ustanowienia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego, opiewać będzie:

Komisya ta składa się z jednego zastępcy Ministerstwa opieki społecznej, który sprawuje zarazem przewodnictwo, następnie z jednego zastępcy Ministerstwa wojny, jednego zastępcy Ministerstwa obrony krajowej, jednego zastępcy Ministerstwa handlu, jednego zastępcy Ministerstwa robót publicznych, jednego zastępcy centralnego inspektoratu przemysłowego i z jednego zastępcy urzędu dla popierania przemysłu we Wiedniu, wkońcu z dwóch zastępców pracodawców i z dwóch

zastępców robotników, których powołuje Minister opieki społecznej w porozumieniu z Ministrem handlu i Ministrem robót publicznych. Komisya ma prawo przybierać do obrad fachowców z głosem doradczym.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Mataja wlr.
Homann wlr.

Schauer wlr.
Czapp wlr.

Wieser wlr.

92.

Obwieszczenie Ministra opieki społecznej z dnia 9. marca 1918,

w sprawie ustanowienia płac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 448, ogłasza się, że komisya utworzona po myśli § 1. tego rozporządzenia ustanowiła zawarte w przytoczonych w dalszym ciągu tabelach płace najniższe za szycie przy konfekcyonowaniu na bezpośrednie lub pośrednie zamówienie zarządu wojskowego wymienionych poniżej części mundurów

Placa najniższa za wszystkie roboty przy szytciu każdej wymienionej poniżej części munduru wynosi w podanych obok miejscowościach :

Mundury szeregowców :

	Płaszcz bez zakładki na plecach		Bluza		Spodnie po kolana		Czapka	
	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa
w k o r o n a c h								
Wiedeń	4.20	3.36	2.60	2.08	2.20	1.76	—30	—40
Praga (wraz z miastami Królewskie Winogrady Smichów i Żyżków), główne miasta wszystkich innych krajów i wszystkie miasta, będące siedzibą izby handlowej i przemysłowej	3.78	3.12	2.34	1.93	1.98	1.63	—40	—37
wszystkie inne miejscowości	3.36	2.77	2.08	1.72	1.76	1.45	—40	—33

Mundury dla jeńców wojennych :

	Płaszcz		Bluza		Spodnie		Czapka				
	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa			
w k o r o n a c h											
Wiedeń	tkanina bawełniana materya, płótno	3.—	2.40	tkanina bawełniana materya, płótno	1.20	—96	tkanina bawełniana materya, płótno	1.—	—80	—30	—24
	tkanina półwełniana („sukno“)	3.60	2.88	tkanina półwełniana („sukno“)	1.40	1.12	tkanina półwełniana („sukno“)	1.20	—96		
Praga (wraz z miastami Królewskie Winogrady, Smichów i Żyżków), główne miasta wszystkich innych krajów i wszystkie miasta, będące siedzibą izby handlowej i przemysłowej	tkanina bawełniana materya, płótno	2.70	2.23	tkanina bawełniana materya, płótno	1.08	—89	tkanina bawełniana materya, płótno	—90	—74	—27	—22
	tkanina półwełniana („sukno“)	3.24	2.67	tkanina półwełniana („sukno“)	1.26	1.04	tkanina półwełniana („sukno“)	1.08	—89		
wszystkie inne miejscowości	tkanina bawełniana materya, płótno	2.40	1.98	tkanina bawełniana materya, płótno	—96	—79	tkanina bawełniana materya, płótno	—80	—66	—24	—20
	tkanina półwełniana („sukno“)	2.88	2.33	tkanina półwełniana („sukno“)	1.12	—92	tkanina półwełniana („sukno“)	—96	—79		

Place te należy po myśli § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 448, wypłacać bez jakiegokolwiek potrącenia osobom, zatrudnionym bezpośrednio przy właściwym wyrobie i konfekcyonowaniu towarów („ostatnia ręka“).

W szczególności nie wolno pracodawcy, jeżeli on dostarczył robotnikowi nici lub innych dodatków, zmniejszać w jakikolwiek sposób płace z tego tytułu. Ilość nici na każdą poszczególną sztukę należy w takim razie uwidocznic w ogłoszeniu, przybitem w warsztatach i w ubikacjach, w których odbywa się wydawanie materiałów.

Jeżeli robotnik potrzebuje więcej tych dodatków należy mu ich dostarczyć bezpłatnie aż do wymiaru, ustanowionego przez zarząd wojskowy.

Jeżeli robotnik dostarczył sam nici lub innych dodatków, to należy płace podwyższyć o cenę tych materiałów.

Za robotników domowych po myśli niniejszego obwieszczenia uważa się te osoby, które same wykonują roboty przy szyciu poza warsztatem swego pracodawcy.

Samoiśnych przemysłowców w rozumieniu ustawy przemysłowej (majstrów pośrednich, majstrów dla poszczególnych sztuk), o ile pracują z pomocnikami, nie uważa się za ostatnią rękę.

Za robotników warsztatowych w rozumieniu niniejszego obwieszczenia uważa się tych pomocników przemysłowych (§ 73. ustawy przemysłowej), których pracodawca zatrudnia we własnych warsztatach.

W ustanowionych płacach warsztatowych są zawarte tylko roboty przy szyciu i prasowaniu, nie zawarte są w nich jednak inne roboty pomocnicze, potrzebne do wykończenia.

Pracodawcom, sporządzającym na bezpośrednie lub pośrednie zamówienie zarządu wojskowego przedmioty, dla których ustanowiono powyżej płace najniższe, nie wolno umawiać się ze zatrudnionymi przez siebie osobami o płace, niższe od stóp, odpowiadających tym placom najniższym. Jeżeli dotychczas płacono płace niższe, należy je podwyższyć do wysokości plac najniższych. Jeżeli za roboty, do których według powyższych postanowień mają zastosowanie płace najniższe, płacono dotychczas wyższe płace, to nie wolno ich zniżyć ze względu na ustanowione płace najniższe.

Przepisy niniejszego obwieszczenia nabierają mocy obowiązującej co do wszystkich robót, spełnianych po dniu 14. marca 1918.

Mataja wlr.

93.

Obwieszczenie Ministra opieki społecznej z dnia 9. marca 1918,

w sprawie ustanowienia plac za szycie przy konfekcyonowaniu towarów tkackich na zamówienie zarządu wojskowego.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 448. ogłasza się, że komisya utworzona stosownie do § 1. tego rozporządzenia ustanowiła zawarte w przytoczonej poniżej tabeli płace najniższe za szycie przy konfekcyonowaniu na bezpośrednie lub pośrednie zamówienie zarządu wojskowego wymienionych poniżej części bielizny.

Placa najniższa za roboty przy szyciu każdej wymienionej poniżej części bielizny wynosi w podanych poniżej miejscowościach:

Bielizna dla oficerów:			
Koszula		Kalesony	
wszystkie roboty przy szyciu			
roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa
w halerzach			
Wiedeń	60	48	37

Bielizna dla oficerów:						
	K o s z u l a			K a l e s o n y		
	wszystkie roboty przy szyciu					
	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa		
	w h a l e r z a c h					
Praga (wraz z miastami Królewskie Winogrady, Smichów, Żyżków), główne miasta wszystkich innych krajów i wszystkie miasta, będące siedzibą izby handlowej i przemysłowej	54	45	41	34		
wszystkie inne miejscowości	48	40	37	31		
Bielizna dla żołnierzy:						
	K o s z u l a					
	bez robót		z robotami			
	przy sporządzeniu dziurek na guziki					
	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa		
w h a l e r z a c h						
Wiedeń	45	36	49	39		
Praga (wraz z miastami Królewskie Winogrady, Smichów, Żyżków), główne miasta wszystkich innych krajów i wszystkie miasta, będące siedzibą izby handlowej i przemysłowej	40,5	33,5	44	36		
wszystkie inne miejscowości	36	30	39	32		
	Długie kalesony z taśmą		Długie kalesony do zapinania		Krótkie kalesony z taśmą	
	wszystkie roboty przy szyciu					
	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa
w h a l e r z a c h						
Wiedeń	38	30	40	32	30	24
Praga (wraz z miastami Królewskie Winogrady, Smichów, Żyżków), główne miasta wszystkich innych krajów i wszystkie miasta, będące siedzibą izby handlowej i przemysłowej	34	28	36	30	27	22
wszystkie inne miejscowości	30	25	32	26,5	24	20

	Opaski na żołądek			
	z kawałków		w całości	
	wszystkie roboty przy szyciu			
	roboty domowa	roboty warsztatowa	roboty domowa	roboty warsztatowa
	w balerzach			
Wiedeń	11	9	6	5
Praga (wraz z miastami Krolewskie Winograpy, Smichów, Zyzków), główne miasta wszystkich innych krajów i wszystkie miasta będące siedzibą izby handlowej i przemysłowej	10	8	5,5	4,5
wszystkie inne miejscowości	9	7,5	5	4

Plące te należy po myśli § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1917. Dz. u. p. Nr. 448, wypłacać bez jakiegokolwiek porażenia osobom, zatrudnionym bezpośrednio przy właściwym wyrobie i konfekcyonowaniu towarów („ostatnia ręka“).

W szczególności nie wolno pracodawcy, jeżeli on dostarczył robotnikowi nici lub innych dodatków, zmniejszać w jakikolwiek sposób plące z tego tytułu. Ilość nici na każdą poszczególną sztukę należy w takim razie uwidocznic w ogłoszeniu, przybitem w warsztatach i ubikacyach, w których odbywa się wydawanie materiałów.

Jeżeli robotnik potrzebuje więcej tych dodatków, należy mu ich dostarczyć bezpłatnie aż do wymiaru, ustanowionego przez zarząd wojskowy.

Jeżeli robotnik dostarczył sam nici lub innych dodatków, to należy plące podwyższyć o cenę tych materiałów.

Za robotników domowych po myśli niniejszego obwieszczenia uważa się te osoby, które same wykonują roboty przy szyciu poza warsztatem swego pracodawcy.

Samoistnych przemysłowców w rozumieniu ustawy przemysłowej (majstrów pośrednich, majstrów dla poszczególnych sztuk), o ile pracują z pomocnikami, nie uważa się za ostatnią rękę.

Za robotników warsztatowych w rozumieniu niniejszego obwieszczenia uważa się tych pomocników przemysłowych (§ 73. ustawy przemysłowej), których pracodawca zatrudnia we własnych warsztatach.

Pracodawcom, sporządzającym na bezpośrednie lub pośrednie zamówienie zarządu wojskowego przedmioty, dla których ustanowiono

powyżej plące najniższe, nie wolno umawiać się ze zatrudnionymi przez siebie osobami o plące, niższe od stóp, odpowiadających tym placom najniższym. Jeżeli dotychczas płacono plące niższe, należy je podwyższyć do wysokości plac najniższych. Jeżeli za roboty, do których według powyższych postanowień mają zastosowanie plące najniższe, płacono dotychczas wyższe plące, to nie wolno ich zniżyć ze względu na ustanowione plące najniższe.

Przepisy niniejszego obwieszczenia nabierają mocy obowiązującej co do wszystkich robót, spełnianych po dniu 14. marca 1918.

Mataja wtr.

94.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 11. marca 1918,

o licytacji przedmiotów zapotrzebowania.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

(1) Zakazuje się na przyszłość przeprowadzenia licytacji przedmiotów zapotrzebowania, o ile to nie jest dopuszczalne na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(2) To samo stosuje się także do pisemnego przyznania przedmiotów zapotrzebowania największej ofiarowującemu.

§ 2.

Pod przedmiotami zapotrzebowania rozumie się rzeczy ruchome, służące bezpośrednio lub pośrednio potrzebom życiowym ludzi i zwierząt domowych, następnie owoce na drzewach i drzewo na pniu.

§ 3

(1) Zanim władze publiczne i urzędy albo uprawnieni do przedsięwzięcia publicznych licytacji urzędnicy (sensale), także zakłady i przedsiębiorstwa przystąpią do licytacji przedmiotów zapotrzebowania, mają donieść o przeznaczonych na licytację przedmiotach następującym władzom celem ewentualnego zażądania stosownie do §§ 6. i 57. rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131, względnie §§ 12. i nast. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27 sierpnia 1917, Dz. u. p. Nr. 367, a to:

o środkach żywności i środkach pastewnych Urzędowi dla wyżywienia ludności,

o węglach, koksie lub brykietach Ministrowi robót publicznych,

o koniach, bydłe rogatym, cielętach, owcach, świniach, kozach, o drzewie i produktach leśnych, o ile te ostatnie nie są środkami żywności lub środkami pastewnymi, Ministrowi rolnictwa,

o wszelkich innych przedmiotach zapotrzebowania Ministrowi handlu.

(2) Do zażądania należy wyznaczyć z reguły termin czterotygodniowy, jednakże przy przedmiotach podlegających zepsuciu taki krótszy termin, jaki jest odpowiedni ze względu na niebezpieczeństwo zepsucia.

(3) Licytację wolno przeprowadzić dopiero wtedy, gdy przedmiotów zapotrzebowania w ciągu wyznaczonego terminu nie zażądano.

(4) Jeżeli z powodu niebezpieczeństwa zepsucia się towarów nie jest dopuszczalna jakakolwiek zwłoka w sprzedaży, można przedsięwziąć licytację bez poprzedniego doniesienia.

(5) Ten sam przepis ma zastosowanie do licytacji w zakresie przedsiębiorstw kolejowych i okrętowych, jeżeli przesyłka, która ma być pozbyta, nie można w odpowiedni sposób przechować.

(6) O przeprowadzeniu licytacji według ustępów 4. i 5. należy zawiadomić dodatkowo polityczną władzę krajową.

§ 4.

(1) Na ogólne wyjątki co do środków żywności i środków pastewnych może zezwolić Urząd dla wyżywienia ludności, co do węgla, koks i brykietów Minister robót publicznych, co do koni, bydła rogatego, cieląt, owiec, świń, kóz, drzewa i produktów leśnych, o ile te ostatnie nie są

środkami żywności lub środkami pastewnymi, Minister rolnictwa, co do wszystkich innych przedmiotów zapotrzebowania Minister handlu.

(2) Polityczne władze krajowe mogą zezwolić na takie wyjątki co do sprzedaży, będących w zwyczaju w pewnych zakładach i przedsiębiorstwach.

(3) Jeżeli na ogólny wyjątek nie zezwolono (ustęp 1. i 2.), natenczas do przeprowadzenia licytacji przedmiotów zapotrzebowania potrzeba specjalnego zezwolenia politycznej władzy powiatowej.

(4) Zezwoleń przewidzianych w ustępach 1—3., choćby nie istniały inne wątpliwości, nie wolno udzielać wówczas, skoro wskutek licytacji należałoby się obawiać niekorzystnego wpływu na istniejące ceny; zezwolenie takie można ograniczyć pod względem miejsca i czasu, przywiązać do pewnych warunków licytacyjnych i zmienić lub odwołać każdego czasu.

§ 5.

Przeciw rozstrzygnięciom politycznych władz krajowych i powiatowych nie jest dopuszczalny środek prawny, jednakże wymienione w § 4. przełożone władze nadzorcze mogą rozstrzygnięcia te badać z urzędu.

§ 6.

(1) Przy wszelkich licytacjach takich przedmiotów zapotrzebowania, które się w obrocie handlowym mierzy i waży, musi cena wywołania odnosić się do pewnych jednostek miary lub wagi i wolno też przyjmować tylko oferty na pewne ilości oznaczone miarą lub wagą.

(2) Wymienione w § 4. władze mogą na prośbę zezwolić na wyjątki od tego postanowienia, jeżeli to jest konieczne ze względu na zachodzące okoliczności. Prawo to przysługuje w nagłych przypadkach politycznej władzy powiatowej także wówczas, jeżeli na licytację zezwoliła inna władza.

§ 7.

(1) Jeżeli przy licytacjach osiągnięto najwyższe oferty, które przekraczają ceny maksymalne, urzędownie zarządzone ceny sprzedaży albo taryfy maksymalne stosownie do § 51. ustawy przemysłowej, natenczas nadwyżka tych cen przepada na rzecz państwa i należy jej użyć na zaopatrzenie ludności.

(2) Ten sam przepis ma zastosowanie w razie przekroczenia cen wyliczonych, a to co do kwoty, o którą najwyższa oferta przekracza w poszczególnym przypadku cenę, uznaną przez biuro badania cen za odpowiednią.

(3) Ten, kto licytację urzędu, ma przytoczone w ustępie 1. i 2. nadwyżki oddać do politycznej władzy krajowej w ciągu dni 14 po otrzymaniu uzyskanej przy licytacji kwoty.

(4) Postanowienia tego paragrafu nie mają zastosowania do licytacji zarządu wojskowego.

§ 8

(1) Jeżeli zażądano przedmiotów zapotrzebowania, które miały być przez sąd przymusowo sprzedane, w takim razie wynagrodzenie za te towary ma wyznaczyć, zawsze sam sąd egzekucyjny — ewentualnie po wysłuchaniu biura badania cen — stosownie do § 7. rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 131.

(2) Powyższe wynagrodzenie tudzież ewentualne zabezpieczenie oznaczone według § 8. wspomnianego rozporządzenia cesarskiego należy złożyć w sądzie egzekucyjnym; zastępuje ono cenę licytacyjną i będzie rozdzielone według przepisów obowiązujących co do ceny licytacyjnej.

§ 9.

(1) Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podlega karze surowszej, będzie karała polityczna władza powiatowa grzywną do 20.000 K albo aresztem do 6 miesięcy. Kto do takiego czynu namawia lub przy jego spełnianiu współdziała, będzie ukarany w taki sam sposób. Przedmioty zapotrzebowania, do których czyn karygodny się odnosi, a jeżeli ich już ująć nie można, uzyskaną za nie cenę można uznać za przepadłe. Należy ich użyć na zaopatrzenie ludności.

(2) Jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, można orzec odebranie uprawnień przemysłowego na zawsze lub na pewien czas.

§ 10.

(1) Niezależnie od ukarania może władza polityczna przedmioty zapotrzebowania, które zostały

sprzedane na licytacji wbrew postanowieniom tego rozporządzenia, a jeżeli przedmiotów tych ująć już nie można, uzyskaną za nie przy licytacji cenę, uznać za przepadłe na rzecz państwa, bez względu na to, do kogo one należą i czy przeciw pewnej osobie zostało podjęte postępowanie karne.

(2) Uznane za przepadłe przedmioty zapotrzebowania lub ich cenę należy użyć na zaopatrzenie ludności.

§ 11.

(1) Postanowienia tego rozporządzenia nie mają zastosowania do licytacji koni, urządzanych przez Ministerstwo rolnictwa i państwowe zakłady chowu koni, ani do licytacji owoców na drzewach, rosnących wzdłuż dróg publicznych na należącym do drogi gruncie.

(2) Rozporządzenie to nie ma również zastosowania do licytacji, na które zezwolili już publiczne władze lub urzędy przed chwilą wejścia tego rozporządzenia w życie, jakkolwiek licytacje te odbędą się dopiero po tej chwili.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem traci moc obowiązującą § 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 130, dotyczącego zakazu spiesznej sprzedaży towarów tkanych, pończoszkowych i dzianych.

Seidler wlr.

Ćwikliński wlr.

Banbans wlr.

Homann wlr.

Żolger wlr.

Twardowski wlr.

Wieser wlr.

Toggenburg wlr.

Mataja wlr.

Schauer wlr.

Wimmer wlr.

Czapp wlr.

Horbachewski wlr.

Silva-Tarouca wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, także w roku 1918. w języku niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, słoweńskim i ukraińskim.

Prenumerata na cały rocznik 1918 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 10 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za K 5-04	Rocznik 1867 za K 4-80	Rocznik 1885 za K 4-32	Rocznik 1903 za K 10-80
" 1850 " 12-60	" 1868 " 4-80	" 1886 " 5-52	" 1904 " 6-—
" 1851 " 3-12	" 1869 " 7-20	" 1887 " 6-—	" 1905 " 7-20
" 1852 " 6-24	" 1870 " 3-36	" 1888 " 10-08	" 1906 " 14-40
" 1853 " 7-56	" 1871 " 4-80	" 1889 " 7-20	" 1907 " 15-60
" 1854 " 10-08	" 1872 " 7-68	" 1890 " 6-48	" 1908 " 10-80
" 1855 " 5-64	" 1873 " 7-92	" 1891 " 7-20	" 1909 " 10-20
" 1856 " 5-88	" 1874 " 5-52	" 1892 " 12-—	" 1910 " 10-08
" 1857 " 6-84	" 1875 " 4-80	" 1893 " 7-20	" 1911 " 8-40
" 1858 " 5-76	" 1876 " 3-60	" 1894 " 7-20	" 1912 " 15-—
" 1859 " 4-80	" 1877 " 2-40	" 1895 " 8-40	" 1913 " 11-40
" 1860 " 4-08	" 1878 " 5-52	" 1896 " 8-40	" 1914 " 18-—
" 1861 " 3-60	" 1879 " 5-52	" 1897 " 18-—	" 1915 " 14-04
" 1862 " 3-36	" 1880 " 5-28	" 1898 " 7-20	" 1916 " 15-24
" 1863 " 3-36	" 1881 " 5-28	" 1899 " 12-—	" 1917 " 18-80
" 1864 " 3-36	" 1882 " 7-20	" 1900 " 8-40	
" 1865 " 4-80	" 1883 " 6-—	" 1901 " 7-20	
" 1866 " 5-28	" 1884 " 6-—	" 1902 " 9-—	

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w ciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w ciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 4 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte 1. 24, nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 4 h); tym sposobem umożliwiające jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zesłanie pojedynczych części podług materyi.